

Manifest: QUE LA CRISI LA PAGUIN ELS RICS! 28 de març- 4 Abril- mobilització general

Ja fa gairebé un any que els mitjans de comunicació van començar a parlar de l'existència d'una crisi que no és només financera, com ens volen fer creure, sinó també de producció, energètica, ecològica i alimentària.

La situació financera actual és el reflex d'un model econòmic en el qual és millor negoci especular financerament que produir béns reals, fins que les bombolles exploten, com va ocórrer també en aquesta ocasió. Aquesta no és una més de les crisis cícliques del capitalisme; la d'avui és molt més profunda, doncs a més de la inevitable sobreproducció que comporta de seu el capitalisme, significa l'explosió d'un model econòmic que ha detingut la producció en el Sud, generant atur i aprofundint la pobresa.

El capitalisme, en la seva obsessió malaltissa per acumular més i més beneficis pels rics, necessita créixer permanentment per evitar entrar en Crisi: Créixer en especulació financera o d'habitatge, en explotació laboral dels treballadors, en sous miserables i precarització, en espoli dels recursos naturals i el medi ambient, en més i més privatitzacions dels serveis públics...

Com si no en tinguéssim prou, ara tot just estem començant a pagar amb molt més patiment la seva Crisi. La UE amb les seves polítiques ultralliberals i antisocials es incapaça de trobar una sortida a la crisi que no sigui regalar diners als bancs, amenaçar els drets socials dels treballadors i de la ciutadania, amb creixents contradiccions entre els diferents estats que la componen.

Un any després de l'inici, aprofitant que prop d'una tercera part del mercat laboral a l'estat espanyol es precari, milers de treballadors i treballadores som acomiadats cada dia a la fi del seu contracte precari, o bé a causa dels tancaments d'empreses o per aprovació d'ERO's, alhora que la patronal intenta reduir les indemnitzacions per acomiadament a una propineta. Tot i que tothom està amenaçat, alguns col·lectius estan rebent més durament aquestes agressions: dones, joves, immigrants, famílies sense feina.

Els grans deutes que els bancs i constructors ens van obligar a tenir per accedir a una habitatge, ara poden fer-se servir per fer-nos fora. Per una altra part el enorme deute generat al voltant del greu dèficit comercial espanyol posa el repte de trobar sortides a la crisi dins de la política monetària de la UE. Mentrestant, el Govern Zapatero dona 150.000 milions d'euros a la Banca sense cap tipus de condició, el 15% del PIB de l'Estat. Amb els nostres impostos paguem l'especulació capitalista.

No es pot obviar el silenci còmplice de les burocràcies sindicals: Mentre a tota Europa s'estenen les lluites de la classe treballadora, vagues generals incloses, aquí participen en les crides a la tranquil·litat i la pau social per mantenir-nos a tots i totes quiets a casa. No podran. No esperem a ser 4 milions de desocupats.

S'ha de dir clar: no hi haurà prou llocs de treball abans que s'acabin les prestacions d'atur dels acomiadats i les seves famílies. I després què?

Només la mobilització dels treballadors i treballadores, estudiants i classes populars podrà aturar la dramàtica situació que tenim a sobre. Si no actuem, els governs de dreta o de l'actual esquerra acomodada seguiran actuant com consells d'administració dels poderosos, que ens amenacen amb tancar o deslocalitzar empreses si no s'accedeix als seus desitjos de reduir els ja insuficients salaris. Hem de lluitar per aconseguir primer protecció immediata per a tothom i després per decidir si el capitalisme ha de seguir governant i explotant-nos la resta de la nostra vida.

El més d'un centenar de sindicats, moviments socials, partits polítics, comitès d'empresa i les dones i homes en lluita per un món sense explotació, des de la campanya "Que la crisi la paguin els rics!" volem construir assemblees unitàries, que acullin a tots los explotats (aturats, temporals, mileuristes, autònoms, subcontractes,...) **i exigim:**

- Aturada immediata dels EROs (expedients de regulació d'ocupació). Ni un acomiadament més, garantia de treball estable i digne per a tothom. Modificar la legislació actual que permet acomiadar amb beneficis del grup i eliminar ETTs i la temporalitat.
- Prestació de l'atur indefinit fins a l'obtenció d'un nou treball (avui només pots gaudir de 720 dies amb 70% de base reguladora o del 60% a partir del setè mes). No es de rebut un subsidi caritatiu de prop de 400 euros si no pots treballar com passa a mes de 1 milió de persones que han finalitzat la prestació de desocupació.
- Repartiment del treball assalariat: 35h setmanals sense reducció de salari, com s'ha fet a diversos països d'Europa.
- Salari mínim a 1200 € (avui son 624 €) i pensions a 1000 € (avui molta gent gran viu amb 494 € per 14 pagues o 336 € la no contributiva als que no ingressen 4708 € l'any i no van cotitzar 15 anys).

- Dret a un habitatge digne (amb un preu màxim del 20% dels ingressos per lloguer), cap desnonament per motius econòmics
- Nacionalització amb control dels treballadors, en el cas d'intent d'acomiadaments, tancaments o deslocalització, de grans empreses.
- Apostar per un teixit productiu sostenible, social i ecològicament. Planificació de la producció i l'explotació dels recursos naturals, fomentar formes de propietat de interès social, la propietat pública, la propietat cooperativa, la propietat comunal i col·lectiva i les xarxes de consum alternatiu, en funció de les necessitats de les persones i no pels beneficis dels capitalistes. Garantir la sobirania alimentària i el màxim de l'energètica.
- Nacionalització sense indemnització i amb control social, dels sectors estratègics, és a dir, Banca, Energia i Infraestructures. Democratitzar la comunicació perquè el 70% de las notícies son de 7 multinacionals de premsa. Socialització del Coneixement, que condiona amb patents la medicina i l'agricultura.
- Contra la privatització i mercantilització de l'ensenyament. No a la nova Llei d'educació de Catalunya (LEC) que va en contra de l'escola pública, de l'organització democràtica dels centres i de les condicions laborals del professorat. No al pla Bolonya de la UE que supedita la Universitat als interessos empresarials i dificulta l'accés de l'alumnat amb menys recursos econòmics.
- Tancament dels centres d'internament per a estrangers! No a les restriccions de la regularització per arrelament i del reagrupament familiar. Davant de l'allau d'acomiadaments, els papers no poden dependre d'un contracte. Prou reformes regressives de la Llei d'Estrangeria. Regularització sense condicions.
- Serveis públics universals, gratuïts i de qualitat. Recuperació dels serveis ja privatitzats que fan negoci amb els recursos públics.
- Reconeixement social i econòmic i repartiment del treball domèstic i de cura (les dones pateixen més carrega de treball en la societat actual i no es reconeix ni com a feina)
- Control dels capitals financers. Eliminació dels paradisos fiscals. Impostos pels rics per arreglar la crisi, ja que amb PP i PSOE els han reduït molt (20.000 milions €) i acabar amb el frau fiscal i el 25% de economia submergida.
- Dissolució de l' OMC, FMI, BM i del G-20 donat que són organismes no democràtics (en el Fons Monetari manen 5 països, en el Banc Mundial 8, en la Organització Mundial de Comerç mai s'ha votat res i son responsables de la crisi). Per unes institucions financeres sota control democràtic al servei d'una economia solidària sense especulació ni usura. No ens deixarem enganyar amb la reunió del G20 a Londres al 28 de març i la seva sortida per la crisi favorable als rics. Abolició del deute extern del països empobrits i de l'intercanvi desigual al comerç internacional.
- Reinversió de les despeses militars en serveis socials. La despesa militar mundial el 2007 va ser de 1,5 bilions de dòlars. Segons la FAO amb 150.000 milions de dòlars anuals es podria eradicar la pobresa el 2015. D'aquests bilions, l'Estat espanyol (1) va col·laborar amb 17.977 milions d'euros, equivalent al 1,73 del PIB espanyol. 4.200 milions d'euros a cooperació a Espanya.
- Denunciar i aturar l'acció destructiva i d'espoli dels pobles per part de les multinacionals. Les multinacionals mes importants tenen més poder real que la meitat de los països de la ONU i generen grans corrupcions al Sud i al Nord, invertint cada cop més en publicitat per la marca.
- Compliment del dret d'autodeterminació dels pobles reconegut a la Carta de Drets Humans de la ONU, com a forma de poder decidir democràticament, els millors camins per sortir de la crisi i autogovernar-se.
- Defensa dels drets democràtics, de vaga, llibertat d'expressió, associació i manifestació. Prou repressió als moviments i persones que lluiten contra la crisi. Absolució dels imputats per lluites socials.

Per aconseguir els objectius necessitem unir-nos. Cal començar a crear plataformes i assemblees locals en contra de la crisi. Perquè sols som febles, però units ho podem aconseguir. PARTICIPA, ORGANITZA'T PELS TEUS DRETS, CONTRA LA CRISI. Només amb la lluita de molts podrem sortir favorits de la crisi. Es necessari el treball de base, la conscienciació i la mobilització sostinguda.

Contacte a la teva localitat amb el telèfon nº 690823564 .

Per adherir-se a la Campanya: info@noalacrisi.cat Web d'informació : www.noalacrisi.cat

TOTS I TOTES A LA MANIFESTACIÓ DE BARCELONA EL 28/3/09, 17,30h Plaça Universitat